

SZERKESZTŐI IRUDA

Belmagyar-utca 27-dik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények címezendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DIJA:

Egész évre 16 frt. vagy 32 korona. Negyed évre 4 frt. vagy 8 korona. Félévre 8 frt. „ 16 korona. 1 hóra 1 frt 50 kr. vagy 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adtnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy ccentimetryni tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reclam sora: 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyititói cikkek:

garmand sora után 20 kr. fizetendő.

Bolond dolog.

Alig mondhatja valaki, hogy ebben a korszakban, a melyben most élünk, nem történnek igen cifra és igen mulatságos dolgok.

Csak a legutóbbi napokban is két oly természetű párbajra való kihívás történt, a mely alapján véve inkább a mesék és tréfák keretébe illő, semmint komolyjellegű összetűzésnek volna tekinthető.

Az egyik eset az, hogy a szarvasi postahivatal főnöke a hivatalos vizsgálatot teljesítő postaigazgatót — a miért ez a postafőnök hivatali tényeire észrevételeket tett — párviadálra hívatta ki.

A másik eset az, hogy Hubert Károly tábornok Lugos város polgármesterét hívatta ki ennek némely hivatalos nyilatkozatairól.

Mindkét esetben, a különösen a postafőnök esetében lehetetlen a komikumot elválasztani magától a kihívás tényétől.

Ebben az esetben ugyanis nem kevesebb, mint az az incidens nyerne formát, hogy ha a hivatali fellebbvaló kifogást tesz az alantos hivatali közeg hivatalos működése ellen — hát az utóbbi, ahelyett, hogy kifogásolt tényeit igazolni, vagy megkorrigálni kívánná, egyszerűen lovagias utra tereli a kérdést és páros viaskodás útján kísérli meg az ellentétek kiegyenlítését.

Jelen esetben egyszerűen arról van szó, hogy egy hivatali fellebbvaló hivatali köteleességét teljesíti akkor, a midőn az alája rendelt hivatali személynél működését megvizsgálja, szókra észrevételeit megteszi, s követeli egyben, hogy minden egyes tisztviselő pontosan és becsületesen végezze a dolgát.

Valójában furcsa történet volna akár a postánál, akár bármely állami vagy községi hivatalnál, ha a megro-vott, vagy megdorgált tisztviselő felülkerekednék a hivatali főnök felett és a hivatalos megrovással szemben — lovagias elégtételadást követelne, mert ugy-lehet, hogy a postakezeléshez az illető nem ért, de viszont a kardot tán jól forgatja s még a pisztolykezelésben is járatos. Ez után azután alaposan tenorizálhatja a fellebbvalót minden olyan alantos közeg, a ki kardlappal akar ki-egyenlíteni hivatalos bakklövéseket, vagy lustaságokat.

Ez egészen új és különleges rend-

szér volna a közhivatalokban és nagyon kedvezne az ugynevezett sneidig fiatal uraknak, a kik még a vívó iskolákba járnak és még teljes gyakorlatába vannak a harcziás gyakorlatoknak.

Valóban pompás egy rendszervál-nék belőle, ha a törvényszéki jegyző az — elnök; a közigazgatási gyakornok az — alispán, a számtiszt — az igaz-gató; az írnök a — polgármester vé-rével mosná le esetlegest esztendő res-táncziákat és ha félővenként a számon-kérő szék ülései után például a főis-pannak életre-halálra kellene kiállni mindazokkal az alárendelt hivatalno-kokkal, a kiknek dolgában vagy dolog-talanságában a scontro hibákat lát.

Kedélyes és csintalan egy tréfa volna, ha az alantos hivatalnokok a szarvasi postamester esetéből azt a tanulságot szereznék meg, hogy a fe-lebbvalókat szimpliciter meg lehet az-zal rémisíteni és arra szoktatni, hogy minden bakklövésre szemet hunyjanak és minden hivatali visszaélést észlelet-len hagyjanak, ha nem akarják ma-gukat a köteleesség mulasztó alantos hivatalnokok által — kardélre hán y a t n i.

Hogy a közhivatali működés te-rén hová vezetne az, ha a szarvasi postahivatali főnök példája utánzókra találna — az nagyon könnyen átlát-ható.

Hogy ez a legujabb hivatalos cso-dabogar ne szaporodhassék el a gya-korlati életben — annak az illető hi-vatalnok f e g y e l m i b i r ó s á g a i állhatják útját, azzal, hogy minden ilyen krakeler alantos hivatali közeg-et tanítsanak meg moresre mindany-niszor, a hányszor kard vagy pisz-tollyal akarnak kivatali bakklövéseket és köteleességmulasztásokat megkorri-gálni.

Politikai hírek.

Nyuga'omba vonuló miniszteri tanácsos.

J e k e l f a l u s s y Lajos miniszteri tanácsos, — mint értesülünk — legközelebb nyugalomba vonul. Utóda a belügyminiszterium-ban vagy Sándor Béla bács-hodrogmegyei főispán, vagy Selley Sándor budapesti állami rendőrségi főkapitány lesz. Ha a főkapitányi állás megtüresednék, erre első jelölt: Splényi Ödön báró, rendőrtanácsos.

A telekkönyvi bejegyzések. Az „Igaz-ságügyi Közlöny” legujabb száma szerint az

igazságügyi és pénzügyi miniszterek a tény-leges birtokos tulajdonjogának a telekjegyző-könyvbe bejegyzéséről és a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítéséről szóló 1892. XXIX. t. cz. hatályba léptetése tárgyában rendeletet bocsátottak ki, mely szerint a nevezett tör-vény 1—10. és 14. §-ai 1893. évi szeptem-ber hó 1-én lépnek életbe. Egyuttal terjedel-mes igazságügyminiszteri rendelet is van mellékelve az „Igazságügyi Közlöny”-ből, a mely az említett törvény 10. §-a alapján a közigazgatásnak eljárásukért járó illetménye-ket szabályozza.

Botrány a parlamentben

Röviden szöltünk már arról a botrány-ról mely az angol parlament mult ülésén a home-rule tárgyalásánál történt. A parla-mentáris életben pártját ritkító jelenet rész-lei a következők:

Chamberlain, a bill egyik legnagyobb ellenzője inszenzáta a botrányt. Este tíz órakor kezdett beszélni és mindjárt beszéde elején mondta:

— Ha Gladstone, a miniszterelnök va-lamire rámondja: ez fekete, a többség szava bizonyára rázúgja: fekete. Ha Gladstone fe-hérét mond, a többségnek ez is éppen ugy tetszik majd; s ha véletlenül azt mondaná: ezek az Isten szavai, az irlandiak habozás nélkül rámondanák: igen, ugy van. Soha, Herodes óta ilyen diktatúrát és ilyen rab-szolghadatot nem ismert, mint a minőt Glad-stone teremtett.

Az ellenzék falrengőt tapasztalnak jutu-mazta a szónokot, a kormánypártiak ellen-ben lehurrogatták s ujjal mutogatva Cham-berlainre, kiabáltak:

— Judás! Judás!

Igen, kiált közbe egy képviselő Ju-dás nem messze van Herodestól.

Az elnök rendet akar csinálni, ami a rettentő zivajban lehetetlen. Az óra tizet üt, szavazni kellene s angol szokás szerint a képviselőknak, a szavazó-szobákba kellene menni. De egy lélek sem mozdul. Minden ember kiált, veri a padot. Logan Gladstone-párti az ellenzék padosorai előtt elhaladva, Carson konzervatív mellé ül. Ez dühösen ta-szítja el magától.

— Takarodjék innen! Maza is a gui-lottinak bandájába való.

Logan tiltakozni akar, de nincs ideje. Fisher képviselő nyakánál, Asmead Bartlett mellénél ragadja meg és földre teperk. A terem másik oldalán a konzervatívok az ir-landiakkal mentek ököre. Saunderson, ezre-des ugy verekszik, mintba csatában lenne végre valaki hátulról föbe tüi s ajultan rogy össze. Székek és kalapok hevernek a földön összerombolva.

A karzat füttyöl, lármázik és szitkozód-ik: a konzervatívok Gladstonet fenyegetve, harsogják:

— Ide nézzén! Ez az ön műve! Ez a jövőndobeli ir parlament képe!

Gladstone maga halálsápadtan tilt a

helyén. Reszkető hangon mondta szomszé-dainak, hogy hatvan éve tagja a Háznak, de ilyen botrányt még ért meg. Rendkívül fel-izgatta, mikor a verekedők között fiát, Her-bertet is meglátta. Chamberlain az egész jelenet alatt nyugodtan ült helyén.

A speaker (a ki csak rendkívüli esetek-ben foglalja el az elnök helyét) ekkor az el-nöki székre ül és felhívja O'Connor, mint a ki a Judás-szót először hangoztatta, hogy kövesse meg a házat.

O'Connor ezt meg is teszi és a kimon-dott szó miatt sajnálatát fejezte ki. Helyes! Helyes! — kiabálnak közbe. A speaker ez-zel a scenát befejezettnek akarja kijelenteni, de feláll Saunderson és elégtételt követelt a rajta esett sérelmekért, mutogatja összetört ábrázatát és megtepétt ruháját.

— Megérdemelte, maga verekedett leg-jobbban, kiabálnak közbe.

A speaker kéri a Házat, Saunderson-t és mindenkint, hogy felejtsek el a jelenetet, tiszteljék a Ház ősi becsületét és folytassák nyugodtan a tárgyalást.

Tizenegy óra tájban a rend helyre állt s a home-rule-bilt elfogadták. Zugó éjlen tört ki a kormánypárt részéről, míg az ellenzék egyre azt kiabálta:

— Guillotine-t a csirkefogóknak! Gya-lázatos emberek!

A speaker a törvényt elfogadottuak nyilvánítja s az angol parlament e nevezetes ülésnek ezzel vége volt.

Rátíu a hármasszövetségről.

Az Independance Roumaine című bu-karesti újság a szebeni sokadalom alkalmát felhasználta arra, hogy tudósítójával kikér-deztesse Rátíu dr.-t Ausztria-Magyarország és a hármasszövetség sorsa felől. A tordai fiakálisban volt annyi humor, hogy válaszolt a hozzá intézett kérdésekre és feleletét, mert szeretjük a tréfát, magyar fordításban mi is lenyomtatjuk.

„Egész őszinteséggel kinyilvánítom — így szölt Rátíu — s felhatalmazom önt, hogy mások előtt is ismételhesse azt, hogy én sem az egyik, sem a másik romániai pártot nem helyezem előtérbe. Nem felelhetek személye-sen a bizottság minden egyes tagjáért, lehet hogy vannak, kik inkább a liberálisokhoz huznak, mint a konzervatívokhoz s megfor-dítva; de én, ki igazgatom a bizottságot s első sorban vagyok felelős ezért a nemzet előtt, állítom, hogy nem keresek Romániá-ban sem liberálisokat, sem konzervatívokat nem látok ott, csakis románokat.”

„Első sorban támaszkodunk saját hatal-munkra s néptünk életerejére, a mely nép, jogainak teljes tudatában, tudja, mit akar, s határozottsággal visszavívja régi eljogait. Eddigél is elértünk némi morális eredményt, de az erőnk csak az összes nemzetiségek egyesítésére lesz koncentrálvá. Szövetkezési

alkudozások történtek s reméljük, hogy az eredmény sem marad el. Ha az egyesülés megtörtént, akkor tíz milliónyian leszünk egy hat millióból álló kisebbséggel szemben.”

„A románok a csehországi csehekkel szövetkeznek. Terveztük Bécsben egy nagy politikai s német nyelven megjelenendő napi-lap megalapítását, melynek czéja kölcsönös érdekeink előmozdítása lenne. Ehhez hozzá-járulnak a csehek 200.000 s románok 80.000 forinttal. Egy kérdés választ el azonban ben-nünket még mindig: a külső politika. A cse-hek azt kívánják, hogy valamennyien a hár-mas szövetség ellen foglaljunk álláspontot.”

„Három éve annak, hogy az erdélyi nemzeti párt formailag a hármass szövetség mellett nyilatkozott. De szerencsétlen körül-mények kényszerítették bennünket arra, hogy oly álláspontot foglaljunk el, mely kevésbé teszi plátóivá a mi 1890-iki nyilatkozatunkat.

Ha egyszer a csehekkel való egyesülés megtörtént, 22 millió nem-magyarok (?) le-szünk hat millió magyar ellenében.”

„A Tiszától a tengerig.”

— Oláh felirat Rátíuhoz. —

A nagyszebeni oláh gyűlés utóhangja az alább lenyomatott felirat, melyet a plo-jeszti (oláh) polgárok nevében küldöttek Ra-tíunak, a nemzeti bizottság elnökének. Erdemes egyszer elolvasni, már azért is, mert az oláh fanatikusok eszejárását és rögeszméit sohasem lehet eléggé kiismerni. A plojesztiek kiadják a jelszót: „A Tiszától a tengerig”, biztásul, hogy az oláh mind egyetért a ma-gyar vadász öldözte testvérekkel.

A felirat, n.-szebeni Tribuna közlése szerint így hangzik:

Elnök ur!

Azok a hallatlan merényletek és tör-vénnyelenségek, melyeket a magyarok vakmerő módon és egyre fokozódó mértékben önállóságtok és legezentebb jogaitok ellen elkövet-tek felétek irányították egész Európa figyel-mét és érdeklődését. Föllebréstették a törvé-nyesen elismertté tették az oláh nép moz-galmát, mely még oly fényes jövőnek néz elébe.

Valóban, mióta a magyarok beteg el-méjében megfogamzott az az örült eszme, hogy egész Magyarországot magyarosítsák s aztán majd függetlennek nyilvánítsák magu-kat: eme „vén gyermekek” — a hogy a halhatatlan Bolinteanu nevezi őket — meggondolatlan cselekedetei még most sem értek véget.

Minden úgynek, minden törvénynek, a magyarok minden fáradozásainak — mióta a sors hatalomra juttatta őket — nem volt

A Diána története.

(Angol regény)

A „Dóra” szerzőjétől.

Az „Ellenzék” számára fordította: AMICA.

X.

(Folytatás.)

(21)

Csak az, hogy abban a szegletben egy borzasztó nagy pókot látok, valószínű ször-nyeteg — ez Goliát a pókok között! Eppen azon gondolkodom, hogy hány száz légynek vére volt szükséges arra, hogy ezt a szép terjedelmességet megkapja.

Teázás után Nelli felállott és kinézett az ablakon.

Még mindig esett az eső, de a távol-ban kék nyílás látszik a fellegekbe, mi re-ményt nyújtott, hogy nem sokára kiderül.

— Mondtam ugy-e? — kiáltá Nelli diadalmasan.

Egy fél óra múlva ki fog sütni a nap. Nelli sok mindent talált a dolgozó szo-bában, ami ötletj mulattatta, és neheztelni midőn Heathcote azt inditványozta, hogy a képtárt menjenek megnézni.

— Én részemről nem törődöm a ké-pekkel — mondá.

A mennyire én tudom őket megítélni, az egyik vén arc éppen olyan mint a má-sik, azzal a különbséggel, hogy az aszonnyok még rutabak mint a férfiak. Én itt mar-dok és ezt a kő gyűjteményt nézem.

Milyen kár, hogy e fiókba vannak zár-va és nem látják a napvilágot, holott gyűj-tükbe és mellükbe foglalva mily szépek vol-nának!

Sajnálkozva nézett a fiókra, hol a pu-ha fehér vatta között különféle drága kő-vek — ametiszt, rubint, tomaz, opál stb. voltak elhelyezve. Heathcote egy szekrény-

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1893. augusztus 2.

A mese.

A habok susogtak:

— Négy nótá, nagyon régi.

És elmondták az iszapos kavicsos par-toknak, a kavicsos partok tovább adtak és mindenki tudta, mit susognak a füzesek amint egymáshoz csapkodják hegyes leveleiket.

Azért csalta ki, hogy megölje — azért. Olyan parányi könnyű ladik volt — mikor fölállt benne a legény, meg-megbil-lent. A füzes parton mentek lefelé a lassan, méltóságteljesen folyó Tiszán.

Csunya bolond idő volt, olyan mint mikor nagy záporosztól, vihartól felve a kunyhójukba huzódnak a halaszkok is, — a levegő nehéz, sűrű és az égen az az egyfor-ma nagy szürkesség. Földről jött egy kis szél, az végig boronálta a vizet, s meghim-bálta a csolnakot.

Az a szép tájkép körül! — És a le-vegő a nagy sima víz fölött olyan éles volt volna, a kis falu meg mintha közelebb lett volna. A torony nagy rézcillagra ugy ragyo-gott, mintha kifényesítették volna.

— Ugy félek János, — szólalt meg a pirosarcu, fekete szemű lány — rossz lesz ebből — mondtam, de te nem hallgattál rám. Pedig meglátnod itt ér a vihar.

A partról feléjük hajoltak a csónka-fűzák. A legénynek le kellett hajolni, hogy

az arcába ne csapják az éles leveleiket. Egy hamvas — himes fűzfavirágot szakított le — oda tűzte a leány keblére. Azután szó nél-kül neki feszítette az evezőket a haboknak: be a víz középebe.

Ugy mentek, mint a gondolat. Egy-egy szürke, felhő árnya vonult végig a sima viz-szinen és eltűnt lent messze, gyorsan, mint a víz folyása a füzes partokkal.

— Megbolondultál, nem látod, hogy vi-har lesz, nagy vihar, hát mit akarsz? És a szemefénye ugy remegett a leánynak.

Az a szép barna legény ledobta a két evezőlapátot. A magára hagyott csolnak cön-desen uszott lefelé — a víz csapása vitte.

— Ne félj, édes kincsem! ne félj, — mondta és mélyen, nagyon mélyen nézett a halálsápadt arcu kedvese szeméibe. Odaha-jolt hozzá. Kérte szépen, hallgassa meg, egy mesét mond neki, egy szép mesét.

Ugy vont.

— Éppen, mint mi! — mondta. Sze-retlek, mint abban a mesében van, te meg nem szeretsz, mint abban a mesében van. Én is elcsaltalak ide a Tiszára mint az a másik legény és én is. . .

Lehajította a fejét a tenyerébe, nem mondta tovább. Ugy ültek szemben egymás-sal. A szép leány remegett egész testében, látta, hogy lesz percéről-percre ijesztőbb, sűrűbb az a nagy szürkesség a fejük fölött. Pedig messze voltak a parttól, mégis hal-lotta a fűzek suhogását:

— Tedd össze a kezéd, imádkozz, imád-kozz, az Isten hatalmas, esőndesen elaltatja, eltemeti a vakmerőket és elsimítja a fejük

fölött a habokat. Imádkoz, imádkozz, tedd össze a két kezedet!

A fodros víz nesztelenül vitte magával a könnyű ladikot.

— Hát elmondom a mesét, édes kin-csem, nektünk szól, hallgasd meg, jer ide mellém, ölelj át. Így! Most is remegsz?

Mereven bámult rá a leány. Az örül-teknek, a bolondoknak szokott ilyen zavaros, meredt tekintete lenni.

Kinyújtotta a kezét előre, messze az égre mutatott. Egy kis fekete folt volt ott. Ördög foltja, ugy hívják a vén halaszkok és elbujnak előle a kalibájukba. Még a fejüket is eldugják a vackukban, mert veszedelmet, kárhazabott hoz az, pusztuljon előle minden féreg, az embertől kezdve.

Ugy remegett a leány keze, amint ha-lálsápadt arczal odamutatott. És elsikoltotta magát. A sikoltása is megszakadt, elfult a rémületétől.

Azután alig hallható hangon mondá: Menjünk, menjünk vissza János, — szeretni fogom, hű felesége leszek, hisz olyan fiatal vagyok még, kegyelmezzon az életem-nek. Erősen átszorította a legény vállait; a feje odasett reá.

— Így, édes kincsem! így. A mesében is így van. A legény kicsalta, csolnakba til-tette, elvitte a víz középebe, — a víz sodor-ta őket, az ég fönn mindig haragosabb lett, a fűzéseket csakugy tördelte tépte a vihar, a leány, a ki nem szerette a legényt esen-gett — így mint te mostan! Így.

A szemébe nézett a kedvesének és job-ban, erősebben szorította magához. Körül-

vakító fényű villámások égtek, lobogtak az égen.

— Igen! És szerelmet hazudott, hogy hű felesége lesz annak, akit sohasem szere-tett, akit gyűlölt. . .

Tombolva tört ki a vihar. Az ördög foltja felől egy iszonyu csattanás nyitotta meg az ég csatornáit.

A legény átkarolta hirtelen kedvesét, — így van a mesében is — és a záporosd csak verte, csapkodta tovább a zavaros pisz-kes vizet, — mintha semmisem történt volna.

A füzesek éles suhogása mondta:

— A vakmerőt eltemeti a hatalmas Is-ten szépen, csöndesen a víz fenekére és elsi-mítja a habokat fölöttük.

Ugy van.

Az ördög foltja eltűnt a nyugoti égről, helyette a lemenő nap parázsmeleg fénye terült el a Tiszán végig. A fűzfa-virágok, a miket az erős, kegyetlen vihar levert — ott usztak a színen.

A napfényes tükörsima víz egy üres ladikot vitt magával; a bele-bele kapaszkodó habok, a mint körülölelik, amint körülnyalják, elmondják egymásnak, hogy mit láttak. És susogva csörögnek hozzá:

— Régi nótá, nagyon régi.

Igy volt a mesében.

MIKOLA ÁRPÁD.

más célja, mint az, hogy a nem magyarokat kivége a törvény alól, kirabolja a erővel megmagyarosítsa. E végből hozták be a magyar nyelvet a nem magyarok felekezeti iskolában, e végből alakult a kultúregyesület, e végből alkották a kisdorok törvényét, e célra készültek a zsidók recepciójára, a polgári házasságra, az állami magyar iskolák szervezésére s a magyaroknak a románok közé való tetszésére stb. vonatkozó törvényjavaslatok.

Ezek a liberális (!) dolgok egy olyan polgárok alkotmányos államán történnek, mint amelyen Ausztria-Magyarország, a hol minden benszülött alattvalónak, vallási s nemzeti különbség nélkül, meg vannak megadva a jogai, hogy legyenek, a saját egyenlő jogai és kötelességei.

Ez az alapelv minden modern államnál, melyben az alkotmányosság nem paródia vagy hazugság.

Az alkotmányos királyság dualisztikus alakja, minthogy két polgárok állam s nem két elkülönült nemzet kötötték, nem adhat jogot a magyaroknak arra, hogy magukat a magyar állammal azonosítsák s kizárólagos uralkodó nemzetnek tüntessék föl.

Tehát midőn a magyarok, kik csellel, erőszakkal s törvénytelenességgel az alkotmányos Magyarország urai lettek, összetévesztik a visszaélés elkövető kormány fogalmát az általános állam fogalmával s pöröket indítanak az oláhok ellen s meg akarják őket magyarosítani: — nem veszik tekintetbe sem a dualisztikus szerződést, sem Magyarország alkotmányos s polgárok jellegét, sem az összes nemzeti jogokat, kik a magyar államot alkotják, a törvény által s biztosított egyenlő jogosságát.

Igy tehát a 25-ös oláh nemzeti bizottságnak, mely a magyarországi s erdélyi oláh nemzetet képviseli, bírói vizsgálat alá vetése alkotmányellenes törvényellenes és emberietlen.

a) Alkotmányellenes, mert egy alkotmányos polgárok országban, mint a milyen Magyarország, nincs joga valamely nemzetenek, hogy egy másik vele együttlakó s teljesen egyenlő jogu nemzetet vizsgálat alá vegyen s esetleg elítéljen.

b) Törvényellenes, mert Magyarországon van törvény az összes nemzetségek jogosságára vonatkozólag;

c) s végül emberietlen, mert senkinek nincs s nem is lehet joga arra, hogy egy vagy több nemzetet egy másik nemzet kiegészítésére használjon föl, kivált ha ez kevésbé számos, kevésbé művelt s legkevésbé joga van a kormányzásához.

Ezekből vezetve s látva, hogy a magyarok a végsőre kényserítik a dolgokat s megakarják semmisíteni a Kárpátokon túl élő testvéreinket, mi plojeszi polgárok s velünk mindonki, kinek román szíve van a következő ünnepélyes nyilatkozatokat tesszük:

a) az egész Európa s az egész művelt világ előtt tiltakozunk az ázsiai kényuralom azok ellen a határtalan vadasság ellen, melyeket a románok a magyaroktól tűrni kénytelenek;

b) kijelentjük, hogy együtt tartunk egy jobban, mint rosszban, a mi leigázott testvéreinkkel s mi a gyűlölet törvénye meg nem változik, mi, a szabad Románia oláhjai,

készek vagyunk életünket adni a mi megkínzott testvéreink megvédésére, kiknek létezésa a miénktől elválaszthatlan;

c) helyeseljük teljes lelkünkkel a hegyeken túl lakó testvéreink nemzeti politikáját, melyet a bizottság vezet;

d) színtes s feltétlen tiszteletünket s köszönetünket nyilváníjuk a magyarországi s erdélyi oláh nemzeti párt hozzá méltó derék s igazi oláh bizottságának.

Befejezéstül még azt mondjuk derék oláh testvéreinknek: Bízunk az ellenálló képességben s az oláh rekon nép szolidaritásában. „A Tiszától a tengerig” lakó oláhok reátok néznek és csodálnak benneteket, azt kiáltják felétek:

„Előre, az igazság és a győzelem a ti részeteken van!”

Sokkal helyesebben cselekszenek a t. szomszéd urak, ha ennyi bornirt tiltakozás és kijelentés helyett szeretett testvéreiket kiköltöztetik a szabad Romániába. Mi nem siratjuk meg őket.

A tordai kövek.

— Oláh lapok kedélyeskedése. —

A n-szebeni „Tribuna” „A tordai vadak” címe alatt egy epés cikkben önti ki mérgét a magyarok ellen. „A víz lefolyik — ugymond — de a kövek megmaradnak.” „Csak hogy a románoknak nyugalma hasonló lehetne a tenger nagyszerű nyugalomához a rettenetes zivatar kitörése előtt.” A „Tribuna” egyuttal megkezdi a tordai tüntetések ellen a vidékről küldött óvásoknak közlését.

A „Gazeta Transilvaniei” ugyan csak a tordai tüntetésről cikkezve, azt mondja, hogy a tordai fanatizált tömeg nemzeti politikája egészen egy és ugyanaz a Wekerle és Apponyi nemzeti politikájával és hogy a „tordai barbárságok szellemi szerzői azok, a kik a gyűlölet és üldözés politikáját propagálták.”

A bukaresti román lapok táviratok alakjával közlik a tordai tüntetést, még pedig annyira nagyitva, hogy a „Vointa Nationale” már arról ír, hogy dr. Ratiu-nak házáat a tüntetők teljesen a földig lerombolták.

A bukaresti „Timpul” híre szerint a nagszebeni gyűlés üléstermét díszítő kék zászló „titeket követ a román ifjúság” felirattal, egy küldöttség által a romániai ifjúságnak Párisbanál ünnepélyesen átadatik, hogy ezt a romániai mozgalomban igazatí cselebből felhasználhassa.

A bukaresti „Romanul” pedig egy cikket szentel ezen zászlóünnepélynek. Napi hírei között pedig azt mondja, hogy Ratiu egy angol hírlapírónak azt mondotta volna, hogy a monarchiabeli nemzetségek szövetezése nemcsak befűzött tény lesz, csupán a csehekkel nem történt megállapodás a külügyi politikára nézve; ha ez meg lesz, Bécsben egy nagy német napilapot alapítanak, melynek költségéhez a csehek 200,000 frttal, a románok 80,000 frttal hozzájárulnak.

Különbö! — mormogá Heathcote; ekkor sötét pir szál az arcára és félig elfordult.

Diána kitalálta a gondolatát, s gyorsan és élénken válaszolt arra.

Heathcote ur, ön azt gondolja, hogy a testvérem visszatartotta a levelet? Ön családik — igazán családik! Erik képtelen olyasmit tenni. Ha a levél vissza lett tartva, az nem az ő hibája volt.

Heathcote élesen nézett rá de a magyaraiatálal végre meg volt elégedve.

Csak néhány szót írtam egy olyan körülményre figyelmeztetve magát, mi engem akkor egy kissé misztifikált, — mondá a régi közönyös hangján. Lehet, hogy semmit sem jelent, de azért még is azt gondoltam, hogy jó lesz magát értesíteni róla. A Crowhursti fő bejárat felett levő ablak a hosszú folyosó végén van — nem de?

Igen.

Mindig lámpa szokott ott égni?

Tudtommal nem. Nem szokott — bizonyosan tudom, hogy nem. Néha megtörténik, hogy egy kis égő lámpát hagyunk a folyosón, de a másik végén és azt nem lehetne abból az ablakból látni.

Milyen az a lámpa?

Egy közönséges lámpa, homályos gömbbel.

Homályos gömbbel? És nem vörössel?

Oh, nem! Az egész házban nincs vörös gömb. A testvérem kinem állhatja azokat. Miért kérdi?

Mert azon éjjel midőn Crowhurstben voltam vörös fényt láttam abban az ablakban. Nem volt ott midőn először oda mentem, és talán ez az oka, hogy hajlandó voltam annak némi fontosságot tulajdonítani. Az ablakpárkányára volt téve, és olyan hely-

Tót örvongás.

A kormány tudvalegleg a hírneves tót költő Kollár emlékére tervezett ünnepélyt betöltötte.

Erősen megdöbbentek e tényre a törzesszentmártoni pánszlávok, s mérgüket jobban mondva örvongásukat a „Norodni Novine” legújabb számában megjelent alábbi cikkben így öntik ki:

Az a játék, melyet az idén polgári jogainkkal játszottak, eléggé ismeretes a tót közönség előtt. Kezde a beöltött malackai, szeniczi, miavai, korponai és turóc-szentmártoni népgyűlésektől a módosi polgármester és pozsonyi alispán ténykedéséig sokat tapasztaltunk. Láttukra olyan gondolatok támadtak bennünk, melyek nagyon komoly hatással lesznek jövő törekvéseinkre és munkáinkra.

Elég időnk és okunk volt megismerhetnünk azokat a kreaturákat, a kik a tótok isteni és emberi jogaitak tpuszák, a kik, ha tehetik, felfuvalkodva megsühintják fölöttünk az ostort, akárcsak az amerikai rabszolgatörök a czukornádat szedő szereseknek felett.

Vajjon van-e tót, a kinek nem jutott eszébe az, hogy faja most Magyarországon kivételes szabályok uralma alatt él, hogy három milliónyi becsület, okos, keresztény nemzetünk sorsát nem a törvény és az igazság intézik, hanem a vad személyes tekintetek, a felfuvalkodás, a megyén előlétködi pókokmandarin serege (!)

Ki nem látja, hogy mi történt velünk? Nézzetek ez utolsó, levert és tönkretett tótot, ki azért az igazságot e-dekel, a melyre fizet, hogy, hogyan lökik ki a hivatalokból, csak azért, mert nem tud másképpen csak tóttul. Nézzetek azokra a szuronyokra, melyekkel szíjjelkergetik a polgárokat, a kik a törvények végrehajtását követelik. Nézzetek a perzsecuciának minden nemét egész a bőrtőnig. Nézzetek azt, hogy szellemünk minden megnyilatkozását hogyan piszkolják. Nézzetek a rabszolgákat, a kik fizetnek, robotolnak, mindenüket feláldozzák a háza oltárán és azután maguk éhen halnak... Ime, ez a mi helyzetünk itt képe... A zűrzavarban, a mely az örégi hazát fel akarja forgatni, élvez minden jogosságot, itt az öklöljog, a hatalom uralkodik, te pedig szenvedj, engedelmességy, fizess és végj hozzá jó képet, mikor a győző leül a te pénzzel az asztalhoz és te csak néhated.

Mikor elkecsereztünk látna a törvények ellen és ellenünk izgó renegátokat, látna durva lelkiismereteket, az igazság keserű szavait ejtjük ki, nem hallgathatjuk el azt a kérdést: Lehetéges volna-e mindez, ha ennyi önmegadás, félelem és tekintet nem volna?

Megálljt kiáltana a törvényeket és jogainkat sértő vakmerőség és édesen beszél-nének hozzánk, épp úgy, mint, a hogy az oláhokhoz beszélnek, kiknek férfias fellépése meglágyította a zsidó-magyar sajtót!

Csak bátran előre! Itt férfiasan kell a törvényeket a zsarnokság ellen megvédelmezni. Bátran kell helyünket megállanunk és senki se fogja szennyes kézzel a három milliót sértgetni, senki sem fogja provokálni népünket és gyermekeinket azért, mert tóttul dalolnak és nem fognak bennünket puskákkal és éles szuronyokkal sértkegetni.

Micsoda rend az a világon, a mikor az Isten megzavarja a hatóságok és zót! Minden lépten nyomorúság; a kiéhezett parasztság, a szétkergetett intelligencia, a betöltött szabad szó, az adóbehajtás dobzó mellett, az emberek menekülése tengerentúrra, az állami pecsét alá lefogalt könnytár, a szellem elfojtása, az okos gyermekeknek kizárása az iskolából, a törvény végrehajtását követő népgyűlések szétvérese, a faj véreinek erejének lecsapolása, gyermekeinek az Alföldre telepí-

zetben, hogy jó távolról meglehessen látni. Azt képzeltem, hogy vész jel volt — figyelmeztetés, hogy a hely nem biztos.

Diána elsápadt.

Bizonyosan vész jel volt — mormogá aggályosan.

— És azt jelenti — folytatá Heathcote — hogy a házban áruló van — egy kém a saját családja között.

— En ezt mindig gyanítottam azon este óta, midőn ön először figyelmeztetett.

Azonban, — folytatá Heathcote — a vidéki rendőrséget értesítettem, hogy gyanus embereket láttam Crowhurst körül oládkodni és ennek a következtében ők talpon voltak. Azonban tudattam velem, hogy a rabló banda eltávozott e vidékről; tehát ne féljen többé tőlük.

De a Diána félelmét nem lehetett olyan könnyen eloszlatni. A vészjel nem mult el, a mennyiben az árulás még mindig lehetséges volt, míg az a férfi, vagy asszony, bár melyik lett legyen az, a ki a vörös gömbű lámpát az ablakba helyezte — a házban lakott.

Néhány percig a tölgyfa burkolatu faloz támaszkodva, gondolatába merülve hallgatott, s az ablak színes fűgén bejövő világosság lesütött arcára esett.

Heathcote nem szólt, megelégedett azzal, hogy a Diána szűzies szépségét nézze, ámbar valószínűleg a saját bálmulatán való gyönyörrel. Diána felemelte a szemét és épen indítványozni akarta, hogy menjenek vissza Nellihez, midőn egy különös dolog történt.

A képtár végén lévő ajtó esendesen megnyílt és a nyílason, a belső oldalon levő néhéz függönyöket hátra tartva, egy asszony állott — egy sötét hajú, sötét szemű teremtés, halvány olaj színű bőrről és vör piros ajkakkal. Drága nehéz szövettű ruha volt raj-

tésével — s e mellett... a fenyűzés; a szabadság, — melynek nevében békés milliók ellen izgatnak és a megyei tárokok mandarin lepedője (!) melynek az a hivatása, hogy fölfelé és a világ előtt elrejtse a nyugtalanságot, az igazságtalóságot, a mélyen sértett emberi méltóságot.

Egy van, ami a bűzös atmoszférában öröndetes, az, hogy e nyomás alatt megnyílnak az összes egyiptomi csapásoktól sújtott tót ember (?) szeméi és hogy nemcsak a erősebben, tömegesebben és határozottabban fogja követelni, hogy a megyei mandarinok ne igazságnak a törvények ellen.

Véres családi tragédia az öt halomnál.

Arad, aug. 1.

Hajmerestől véres családi tragédia színhelye volt vasárnap este a glogováci óthalom. — Készségbeesett segítség kiáltások és revolverlövések verték fel a halmok néma csendjét.

A tragédia hőse egy Nadasán Flóra nevű feltáskénységből szenvedő férfi volt, a ki régebb idő óta feszült viszonyban élt szép fiatal nevelővel.

A bálványozásig szerette s o miatt olyan feltékeny volt rá, hogy még álmában is rém képeket látott maga előtt.

A fiatal asszonyka e miatt annyira ráunt a férjére, hogy minden módot és alkalmat felhasználott arra, hogy valamiképp megszabaduljon tőle.

Az elmúlt héten családi tanácskozást tartottak, melyen a sózvívő a férj anyósa volt. Hosszabb vitatkozás után abban állapodtak meg közösen, hogy törvényesen elválának egymástól.

Az anyós indítványára még vasárnap reggel a közelben levő tanyáról berándult kocsin Glogovára, hogy a válpőrt megindítsák.

Meg is jelentek mindannyian az ottani lelkeszi hivatalban, azonban a férj utközben meggondolta a dolgot, s a lelkesz előtt kerekken kiaylatkoztatta, hogy ő nem akar válni.

A lelkesz kihallgatta a házass feleket és megbeszélte közöttük a házi békét ismét helyreállítani. Ez azonban, dacára minden igyekezetének, nem sikerült. Az asszony oda nyilatkozott, hogy ő többé nem teszi be lábát a férje lakásába.

A lelkeszi lakot egyszerre hagyták el mindhármán. A férj balra, az anyós a leányával jobbra vette az utját. Napközben a férj ismét összejött nevelővel. Minden ékes szó-lását elszedte, a mig rá tudta bíni az asz-szonykát, hogy a pusztájokra együtt hazainduljanak. Erre is csak egy feltétel mellett adta beleegyezését: ha asztaltól és ágytól másnap különválának. A férj elfogadta a feltételt. Este felé, a midőn a nap aranyos korongja már lemenő félben volt, indultak hazafelé. Uközben a férj ismét ostromolni kezdte szerelmével.

Alig értek akkor a glogováci öt halombó. Az asszony édes anyjával egyszerre csak leugrott a kocsiból. A férj utánok.

— Megálljatok! kiáltott rájuk a férj — különben mind hármunknak tütt a vég óránk.

A férj készségbeesett szavai után öt lövés dörreje rázkodtatta meg a levegőt.

Nadasán Flóra örlési rohamában 4 revolverlövést intézett nevére. Az első golyó a szerencsétlen asszony balvállát találta a második és harmadik mellébe, a negyedik a gyomrára keresztül a derék keresztcsontjába fúródott. Anyósára szintén egy lövést intézett s ezzel eldobta revolverét és Mondorlak felé szaladt.

ta, olyan stilban készítve, a hogy ez előtt egy százzaddal viselhetők; és ott állva, némán mozdulatlanul, egyik kis fehér kezével a függöny redőt tartva, az ajtó felé faragott gyűmölcsőitől és virágaitól körítve, ragyogó szemeknek a fénye nélkül, egy képek lehetett volna gondolni.

Egy pillanat múlva leeresztette a függönyt, mig Diána meglepetéssel és kérdőleg nézett Heathcote-re.

XI.

Draunond Paulin határozottan azon a véleményen volt, hogy a sors kiméletlenül bánt vele. Londonból elszakítva lenni, mármagában élni rossz, de egy olyan kis faluba eltemetve lenni, melynek az összes lakossága alig állott száz lélekből s még azonfelül egy olyan asszony oltalma alatt állani, kinek egyedüli életelője az látszott lenni, hogy a „test gyönyöreit” — az unoka huga szemé-lyében győdtörje, elég volt arra, hogy bár melyik fiatal leányt kihozzon a túlméből.

Tehát nem csuda, hogy Paulin alig bírt magával örömben, midőn Eriktől levelet kapott, melyben az ifjú tudatta, hogy a következő napon várhatja őt és arra kérte, hogy pár sorban tudassa vele, hogy egyenesen a lelkeszlakba menjen-e — és természetesen, hogy job szeretné ha oda mehetne — vagy jobbnak látja máshol talakozni, — mely esetben jelölje meg a helyet, hogy hol.

Paulin néhány óráig gondolkozott mielőtt a levélre válaszolt volna, de végre azt határozta, hogy a templomban találkozzanak. Kilmoyneba való jöretele óta magára vállalta vasárnaponként a harmoniamon játszani, tehát könnyű volt azt mondani, hogy a következő vasárnap himnusz kísérettel megy begyakorolni, a nélkül, hogy ez által a nagy-nénje gyanuját felkeltse.

(Folyt. következik.)

A súlyosan megsérült két nőnek azonban maradt még annyi ereje, hogy gyalog Glogovára visszatérjenek, a hol egyenesen dr. Horváth Antal járás-orvos lakásába tértek be. Azonban a szép fiatal asszony alig lépett be az orvos lakásába a nagy vérvesztés következtében összeesett.

Dr. Horváth Antal az első orvosi segély nyújtása után Nadasán Flóránét kocsin tőstént beültette az aradmegyei kórházba, a hol élet halál közt lebeg. Életben maradásához alig van remény. Az öreg asszonyt pedig a lakásán ápolják.

A szörnyű esetről azonnal értesítették az aradjárás főszolgabíró, Ortutay Gyulát és a csendőrséget. A gyilkos férjet most erő-lyesen nyomozzák.

Gazdasági dolgok.

A takarmánykérdés a képviselőházban.

Budapest, aug. 1.

Az osztrák kormány hivatalos lapja, a Wiener Zeitung a múlt hónap 26-án kategorikusan kijelentette, hogy az osztrák kormány a takarmány-kivétel megtiltása dolgában a magyar kormánytól sem nem vár, se nem kapott impulzust, hanem Ausztria sürgős és speciális érdekeire való tekintettel az osztrák földmívelési miniszter volt az, a kinek iniciatívájából a tilalmi rendelet eredt.

Ez a közlés oly meglepő volt, hogy akadt kormánypárti lap is, a mely utána heves támadást intézett a kormány ellen. Pénteken, a mikor mindezeket a dolgokat megírtuk, kifejeztük azon való esodálkozásunkat, hogy a magyar kormány a Wiener Zeitung frappsny nyilatkozatával szemben negyvennyolc óra letelte alatt nem volt egyetlen szava.

Hisz akkor, a mikor azt kellett erő-sítgetnie, hogy a tilalom tisztán és kizárólag a magyar földmívelési miniszter kívánsága, akarata és Magyarország érdeke, nagyon is bőkezű volt a kommunikációkban és úgy áradtak a félhivatalosokból a nyilatkozatok, mintha valamennyi átalakult volna a magyarásás ösforrásává. De a Wiener Zeitung mindenféle leplezgetést meghusító cikkek után egyszerre berekedtek a források és a buzgó, hü officiózusoknak nincs egyetlen szavuk.

Ma, öt nappal a Wiener Zeitung cikkének megjelenése után, végre kipattant a nagy eszme és körülbelül egy heti gondolkodás után a magyar kormány az O. E. utján a következő félhivatalos kommunikát teszi közzé:

„A különböző érdekek által felszínre hozott ama hírlapi közlésekkel szemben, melyek a szalas takarmány kivételére vonatkozó tilalom elrendelése alkalmából folyton ismétlődnek, — illetékes helyről fel vagyunk hatalmazva annak kijelentésére, hogy a magyar királyi kormánynak lesz alkalma egy ezen ügy eredetét, valamint a történet intézkedések iudokait illetőleg, az egyedül illetékes forum, a törvényho-zás előtt nyilatkozni.”

Ez a nyilatkozat a minden bátorság nélkül való önérték egy remek hajtása. A kormány ugyan garral hirdeti, hogy majd nyilatkozik a képviselőházban és nincs bátorsága arra, hogy egyetlen mondással is kijelentse, hogy mindez, a mit korábban mondott és íratott, igaz és az osztrák hivatalos lap valótlant írt, vagy pedig megfordítva az az igaz, a mi a Wiener Zeitungban van. Ez a lényeg.

Most már mindenki megalkothatja a véleményét. Mert ha a kormány egy szava sincs a Wiener Zeitung megbuzdolására, akkor nem is lehet rá szava. És ha tehát a kormány nyilatkozik a képviselőházban és azonnal, harmadik hónappal a tilalom elrendelése után, reméljük, hogy ebben a számdékában már sokkal több megfontolás lesz, mint volt a rendelet kibocsátásában. Mert az ország érdekében és a saját érdekében bizonyára azon lesz, hogy a mikor a képviselőház összeül, a kivételi tilalom már meg legyen szüntetve.

Különbén nagyon szép dolgok fejlődnek még ebből az épületes rendeletről. A tilalom ugyanis kiterjed azokra a takarmány-mennyiségekre is, a melyeket már korábban lekötöttek és eladtak. Visontai Soma országgyűlési képviselő az érdekeltek nevében kérényt intézett a kereskedelmi miniszterhez, hogy engedje meg a korábban vállalt kötelezettségek teljesítését, mert hiszen az ilyes szállítások nagy beruházásokkal is járnak és ha azután a ezek lábaválók, sokan nemcsak károsodnak, de tönkre is mennek.

A kérvény oda konkludál, hogy az érdekeltek a kincstártól fognak kártérítést követelni, ha szerzett jogait nem tiszteli és vállalt kötelezettségeik teljesítését meg nem engedi.

Zürichből írják: A takarmányárak nálunk még mindig túl magasak, de már észre vehetőleg csökkennek, a nagyobb kivétel a jobb időjárás következtében. Egy méter mássa széna átlagban 12—15 frank, míg múlt héten 14 frank volt. A genfi piacoz 15—16 frankon is kelt a széna, a szalm pedig 9—11 frankon.

Borszéki levél.

Borszék sorsa olyan, mint az erdő mélyében elrejtett szende virág. Elfelejtik. A idei fűrészesen látogatottságra nézve mögötte áll a múlt évnek. A mai kor gyermek irtóznak egy napi kocsitűzről; inkább utat

nak drága külföldi fürdőbe, hol csillaghatni a fényezés által a nagyvárosi életet is feltárlhatni.

De „jóni fog egy jobb kor”, jóni fog, midőn Borszék híreinek és látogatottságának azon magaslátán fog állani, melyet páratlan vízenél, természeti szépségeinél fogva megérdemel. Csak közűljön el a székegyházi vasut. Az utazás mizeriái dacára elég szép közönség van együtt mégis Borszéken és pedig a széklőzsa minden irányából. A románai vendégek azonban az idén is elmaradtak. Maradjauk, nem buslakodunk azért, csak honfitársaink gyűlnének minél tömegesebben ide a drága külföldi fürdők helyett.

A fürdőben a Hamza Miska bandája zenél.

Reggeli után a buzgóbb hívők templomba sietnek s azután meg jön a fürdő ideje. Ez a mindenkitől váró s mégis oly rettegett perc. A „Lobogó” 9—10 foknyi, szénsavas vizébe mártani elkényeztetett tagjainkat, nem is oly tréfa ám, de ha tulesztünk rajta, megijodunk, a legkellemesebb állapotban érezzük magunkat. S aztán miénk a nap, a köteleességet leróttuk.

Az egyhangú fürdői élet közé egy kis változást hozott az Anna-napi bál, mely a casino nagytermében lett megtartva. Arany fiatalok rajta, megijodunk, a legkellemesebb állapotban érezzük magunkat. S aztán miénk a nap, a köteleességet leróttuk.

Elegáns szép közönség gyűlt azonban egybe, s a szegény iskolás gyermekek javára is gyűlt be egy kis összeg. Ott láttuk: Urmaszokat, a Teleszkyeket, gróf Bethlen Gábot az Emke buzgó előnökét, Csiki Kálmánt és Csiki Dénest családijával, a szép „Exelsior” villa tulajdonosnőjét Maschik Bornemiza bárónét leányával, Kemény Pál grófnét, gróf Bethlen, B. Bánffy Jánost, báró Kemény Pálnét, Molnár Józsefné orsz. képviselőnét és leányait, dr. Kaiser János orsz. képviselőt, Viett franczia consult, dr. Wendl Jánosnét, Willichné Konradstein bárónét, dr. Issekutznét, Soóváry Ferencznét, ifj. Török Antalné, Zsigmondovics Mihálynét és leányát, Potoczkynt nővérével, Kovács Albertné, dr. Szilvásnét és sok másokat.

Természetesen a jó kedv nem hiányzott s az Annák örömapján a nem Annák is kitűnően mulattak.

Uj élvezet is nyílik a fürdőközönségnek. Egri színtársulata érkezett ide s már a múlt hó 27-én megnyitotta előadásainak sorozatát a kolozsvári nemzeti színház kitűnő művészeinek E. Kovács Gyulának vendég-fellépésével, adván Don Caesar de Bazán.

A fürdő haladásáról mit szoljak? Van sok szélszertű javítás, újítás.

A „Kossuth” kúti Cursalon megnagyobbított, diszes új ruhát öltött; a „Lobogó” fürdőmedenczéje hasonlóan kiszélesített s még más szélszertű újításokat is sorolhatnék föl. A villák száma is folyton gyarapodik.

Egy fürdővendég.

MINDENFÉLE.

Kolozsvárt, augusztus 2.

Augusztus 1-jével

uj előfizetést nyitottunk lapunkra.

Előfizethetni lehet minden naptól kezdve.

Előfizetési ár egy évnegyedre 4 frt.

— **Örvónői tanfolyam** Kolozsvárt. A közeli napokban felállítják a kisedő óvónőre lesz szükség. A királyhágón tuli részek több pontján, ezek között még Hód-Mező-Vásárhelyen is örvónői képző intézetet létesítenek. Csodálatos módon, Kolozsvár tanfériainak kikerülte a figyelmét az, hogy az erdélyi részek e közép pontján is állítsanak fel övónői képzőintézetet, ez pedig annál nagyobb baj lesz, ha az óvodák felállának, mert a távol vidékekről kell, hogy óvónőket nevezzenek ki. Pedig ha valahol szükséges, — ugy a kisgyermekkel való bánásmódnál elkerülhetetlen előny az a növények helyes irányban való vezetésére, hogy az óvónő ne legyen idegen ama vidék sajátosságaitól, a melyben a gyermekeket gondozza. Felhívjuk a tanfériak figyelmét erre a körülményre annál inkább, mert Kolozsvárt is, ha az óvodák felálltatnak, 10—15 óvónőre lesz szükség. A közel és távol vidékek óvodáihoz hasonlóképp sok szakképzett erőre lesz szükség. Az óvónői képző-intézet felállítási módzatnait megbeszélés tárgyává kellene tenni akár gyűlésen, akár pedig a sajtó terén.

— **Színház.** Tegnap Ujházi fellépésével „A nagyon szép asszony” került előadásra, telt ház előtt. A mulatságos darab jó előadásban lett mutatva. A közönség különösen Ujházi pompás humorán, és művészi alakításán mulatott kitűnően. Ujházi mellett teljes elismeréssel kell megemlíkeznünk a Szenygyörgyi sikeréről, a mely méltó párja volt az Ujháziénak. K. Gerő Lina asszonynak a darabban inkább passzív szerepe volt, mindazonáltal, hatást tudott kelteni kedves megjelenésével. A hír szerint szerződöttéssel ezélel vendégszereplő Kleonovits György jó színpadi alak, kellemes organum, de

még a kezdők bizonytalanságával játszik. — Az egyik másik budapesti művészől elcsajátított fogások alól még nem tudta magát emancipálni. — Mindazonáltal nem tehetésgelen ember és elég intelligens ahhoz, hogy jó erő váljék belőle. Az este már határozottan jobb volt, mint a Rómeó szerepében s előhaladásához biztos reményt nyújtott. Kisebb szerepekben jól megállták a helyüket: Hunyadi Margit, Fóris Pista, Váradi Miklós és Pusztay Béla.

— **Ujházi Ede** a budapesti nemzeti színház kiváló művésze, tekintettel a közönség lelkes pártfogására, a melyben vendég-fellépéit részesíti, még holnap este játszan fogja egyik kitűnő szerepét „Rantzauk”-ban. E szerint Ujházi holnap mond bucsut a kolozsvári közönségnek.

— **Koroda Pál** fővárosi jeles fiatal író jelenleg Kolozsváron időzik. Koroda ma reggel érkezett Kolozsvárra abból a célból, hogy egyik erdélyi fürdőre utazva, városunkat megismerje. Délelőtt egyes nevezetességek felkeresésére Baróthy posta és táviratigazgatótól nyert utbaigazítást. Majd Kuzsok Istvánt a „Történelmi Lapok” szerkesztőjét kereste fel, ki a város nevezetesebb épületeit és intézeteit a vendéggel megismertette. Délután a fellegrázt is megismerelték s innen alkonyat felé a vonatkiindulásig a „Hercegovina” mulató helyen töltik az időt.

— **A megcsereült frt — kr.** Az életben minden változatosságnak van alátéve. A változatosságot leginkább a gondolatokat kifejező betűk, a melyek pillanatról pillanatra más és más gondolat kifejezésé céljából sorakoznak, képviselik. A forintot meg a krajczárt jelző betűk azonban évtizedek óta egy és ugyanazt a fogalmat és ugyan azt a mennyiséget fejezték ki. Most ezek is cserélődtek. A kr. betű, mely eddig a kisebbet, a krt. jelentette, ezentul nagyobb mennyiséget, koronát jelent rövidítésben. Az f. betű pedig, mely eddig nagyzólvá jelentettség krajczárt, alaposan le lett degradálva, ezentul még a kr.-nális kisebb mennyiséget fejez ki, a fillért. Ime még a betűk is milyen emelkedésnek és süllyedésnek vannak alá vetve.

— **Hadászati czéllövészet** lesz aug. 5-én és 7-én az elővölgyi halmok alatt. A czéllövészeti terrenumot egy polgári és katonai vegyes bizottság állapította meg a helyszínén és gond van arra fordítva, hogy esetleges balesetek elkerültesse. A környéken katonai őrszemek lesznek felállítva, a kik figyelemztessék a netalán veszélyes irányba tévelygő embereket. Ezután is figyelemztetjük a közönséget, hogy a jelzett napokon a czéllövészeti terrenumát kerülje.

— **Keresetetik** egy egész jókarban levő cséplő gép hozzávalókkal megvételre. — Értekezhetni a kiadóhivataltban.

— **Uj vasutak Erdélyben.** A kereskedelmi miniszter báró Jósika Sámuelnek és báró Jósika Gábornak, a Magyar Királyi Államvasutak Branyicska állomásától Tirnavicza, Tirnava, Szuliget és Gyala-kút, vagy pedig Bóz, Kabesd és Furksora községek határainak érintésével Gyulamárei és innen Brád-ig; Kis-Küküllő vármegye közönségének a Magyar Királyi Államvasutak Balázsfalva vagy Székely-Kocsárd állomásától, esetleg valamely más alkalmas pontjától a Kis-Küküllő völgyén Bethlen-Szent-Miklós, Küküllővár, Dicső-Szt.-Márton, Mikefalva és Balavásár irányában Sóvár-ig, esetleg Parajd-ig, továbbá Balavásár-tól Hódmezőfalva-ig vezetendő helyi érdekt vasutvonalra az előmunkálati engedélyt egy évre megadta.

— **Mit szabad énekelni Magyarországon.** Ausztriában nem szabad énekelni a Wacht am Rheint, Oroszországban a Marseillaisét, nálunk pedig a leigázott oláhoknak mindent szabad énekelni. A nagyszabasi oláh gyűlés alatt az oláh diákok minden körkörüben, kávéházban énekeltek a következő nótát.

I.
Ardelene nu te teme
Ca—i peri tu fara vreme
C—o peri ungura 'ntie
Si — ti romane tara tie.

II.
Ungure cane turbat
Stai a' — ascultu al meu sfat
Peste' Tisa stai nu trecu
Ca — ti sfram caput in zecu.

Magyarul:

I.
Erdélyiek mit busoltok,
Nem ti leszek, kik pusztultok.
A magyar az, aki elvesz,
S ez a föld a tiétek lesz.

II.
Magyar kutya, veszett kutya,
A mit mondok halgass oda,
A Tisza és ne tovább,
Mert leültek, mint a kutyát.

A vers kissé szabadon van fordítva, mert az utolsó két sor úgy hangzik, hogy át ne menj a Tiszán magyar kutya, mert tiszéle hasítom fejed. Nem fektettünk eult az oláh fűzfapoézisre, csak azt akarjuk konstatálni, hogy ehhez képest a „Jaj be huncot a német” valóságos szűzímája.

— **A Kossuth nótáért.** Nehány hónap előtt sokat írtak a lapok egy pár temesvári önkéntesnek a bajáról, a kik azt a szörnyűséget követték el, hogy el merték danolni a Kossuth-nótát s e miatt megbuktatták őket felebbvalók a tisztí vizsgálaton. Most ugyanefféle esetet írnak Nagyváradról. A nagyváradi helyőrség egyik tisztihelyettese a minap jókedvében eldandolta a Kossuth-nótát. Megtudták ezt felebbvalók s a fiatal embert azonnal bezárták egyuttal lefokozták s megértették vele, hogy Magyarországon többé sohasem lehet tiszt.

— **A király pénze.** A magyar paraszt hűségre királyához közmondásos „nem hord a föld népet a hátán”, — a mely ebben a magyar néppel versenyezhetne. — Ennek a hűségnek egy megkapó kis példáját írja mikolozsi levelezőnk: Királ borsodmegyei községekben egy kis parasztleány ezeröt-száz darab régi ezüst tallért talált a földben egy fa törvény. A kis leány apja a régi talárokon látván a koronás főt, úgy gondolkodott, hogy az nem lehet más, mint az ő szeretett király. Kaptá magát és minden habozás nélkül összecsomagolta a talált pénzt és postára adta a király címére. Nem vette a lelkére, hogy megtartsa azt a pénzt, a mely az ő király. A talált kincsek csakhamar híre ment s tudomására esett a szolgabíróknak is, s minthogy a talált kincsből tudvalegyen egyhármad a kincstér, s a ki elittokja, hogy kincset talált, még az őt megillető részhez is elveszti jogát, a szolgabíró számon kérte a kincset, de ekkor kiderült, hogy hol a pénz. A bécsi Hofburgban ugyancsak nagyot nézhettek, mikor a király nevére érkezett ezeröt-száz darab régi lázias tallért megpillantották.

— **Magyar lovak diadala külföldön.** Matyi és Herpenye — mint a Kinesem sportlap írja — ismét egy szép győzelemmel öregbítették a magyar lótenyésztés dicsőségét külföldön. Matyi egy gátversenyt, Herpenye egy handiaopot nyert meg kanterben a hamburg-gronborsteli meeting első napján. Mindkét lovat a nálunk is ismert Harry-Wyatt lovagolt.

— **Drágá csemettyű.** A dusztag Fitzwilliam angol család ékszei között báró Rothschild közelebb egy mult századból eredő gyönyörű csemettyűt vett meg harmincezer font sterlingért. A csemettyű eredetileg menyasszonyi ajándék volt.

— **Egér vadászatok** rendezett Öreg napjaiban XI. Lajos, hírhedt francia zaarnok, ki legalább négyezer alattvalóját végzetette ki. Az összegyűjtött egerekre kutyákat eresztett s nagy élvezettel nézte a halálra remélt apró állatok felélmét.

— **Exorcizmus.** Párisi lapok érdekes hírt közölnek egy gifi-, Versailles szomszédságában, lakó hisztikus parasztlánnyól. A tizenkilenc éves lányt elcsábították s kétségbeesésében idegajba esett, mely lassankint a legerősebb hisztériává fejlődött. Sem az orvosok, sem a falubeli javasasszonyok nem tudták a bajon segíteni. A gifi parasztek eleintén erőszakkal akarták a folyton ordító lányt a faluból eltávolítani; később mikor azt hallották, hogy a leány jószolni tud, csökkent az ellenszenvek s a babonásabbak valóságos bucsujárását rendeztek hozzá. A gifi plébános nagy lépésre határozta magát; elment a versailles-i püspökhöz és engedélyt kért tőle, hogy a leányból az ördögöt kiűzhesse (exorcizmus). A püspök az engedélyt megadta. Mikor a leány megtudta, hogy mire készül a plébánosa ellene, még nagyobb örvényesbe esett. A papok közledekör meg kellett kötözní; tombolt, szitkozódott, kacagott s az imák alatt egyre gyonyolta a lelkeseket. A szertartás nem sokat használt a leányon, a kiről később Dumontpallier és Piberet párisi orvosok konstatálták, hogy betegsége gyógyíthatatlan hisztéria. A versaillesi püspököt a Temps egyik munkatársa megkérdezte, miért engedte meg az ördögűzést? Goug, a püspök, azt felelte, hogy kötelessége volt a gifi plébános kérelmét teljesíteni, mert a vallásnak kell ott közbeleni, a hol az emberi tudomány ereje megszűnik. Az ő meggyőződése az, hogy a leányt az exorcizmus meggyógyítja. Ez azonban nem történt meg.

— **Az olasz Falb.** Rorrentó-ban egy hosszuhaju és az osteriák loma levegőjében meglehetősen tekintélynek örvendő asztrológus évenként jósoló kalendáriumat ad ki. A napról a különféle elemi esapásokon kívül a diplomáciai komplikációkat és a vitriolos drámákat is megjósolja. Idei kiadásában például konstatált, hogy június 21-én nagy hajó összedűltökös történik a nyílt tengeren. A merész jóslás fényesen teljesült. Június 21-én, mint tudjuk, Viktória gőzös alaposan összedűltökös a Campedownál. Az esemény híre nagy örömet okozott a hosszuhaju proféta hívei között. Nagyszabásu bankettet rendeztek a tiszteletére, a melyen tömérdek sok almabort és apró halat fogyasztottak el. A mulatság végén egy gyöngéd sávir emberbarát indítványára gyűjtöttek is a megjósolt összedűltökös szerencsétlenjeinek javára. Tizenkét lírát és három palaok almabort szedtek össze. Az öreg proféta minbusza azóta még sokkal fényesebben ragyog Sorrentó szép városában.

— **A mai kor 14 csodája.** 1. Békeben élő lapszerkesztők. 2. Sula és kézelő egy testen. 3. Poczakos poéta. 4. Olcsó di-

vat. 5. Vadász, ki mentéséget ne találja. 6. Kiállítás tárgy nélkül. 7. Erény, árnyék nélkül. 8. Tár-algás szapulás nélkül. 9. Reménytelen ifjú övezgy. 10. Biztosított pinceszváltó. 11. Forró fagyalt. 12. Ártézi kut, melybe a furó bele nem tört. 13. Nő ábrán nélkül. 14. Ügyvéd, ki nem tart számot honoráriumra.

— **Az alligator bőrk.** Nem utolsó érvesikk az Egyesült-Államokban. Különösen Louisianából és Floridából sokat gyűjtötenek össze s évenként 17—20,000 darabot küldenek el már kellőképp feldolgozva Londonba s Hamburgba, a hol főképp cipők készítésére nagyon keresik.

— **Tolvaj romantika.** A szabadkai határban tulzott szigorúsággal, sőt kegyetlenséggel bántak el a csendőrök egy juhással, aki fűvet lopott. Birkáinak legeltetése közben szamara megkivánta a tiltott gyümölcsöt, oda ballagott egy vontatóhoz és jószádn lakmározott a kövér fűből. A juhász se vette nagyba a dolgot, sőt kihuzott egy csomó fűvet, hogy legyen a csacsinak éjszákára és azután terelte hazafelé a nyáját. Csakhogy észrevette a lopást két arra haladó lovascsendő, akik azonnal nyakonesipték a juhászt és be akarták kísérni Horgosra. A juhász tiltakozott az ellen, hogy őt Horgosra kísérjék. Kérte, vigyék Palicsera, a legközelebbi szabadkai csendőr-állomásra, ő ott szívesen fizeti meg a büntetést. A csendőrök hallani se akartak e kívánságról. erre a juhász futni kezdett. A két csendőr a lovon hamar utólrta a szökevényt, azután kivonták a kardjukat és ezzel kezdtek kaszabolni. A juhász végtül véresen kimerülve összerogyott, a mögötte levő csendőr lova rátaaposott. Most már nem bírták Horgosra hajtani, ezért beszállították a közeli Palicsera. Itt a fürdő-orvos ápolta a sebestllet egy ideig, de mert sebeit súlyosnak konstatálta, be kellett szállítani a szabadkai kórházba. A szabadkai kapitányság a vizsgálat befejezéséig fogságba zárta a két vétke csendőrt. — Az Aradról Lippára menő egyik vonat utassai a napokban izgató jelenetek voltak tanui. Glovácson tul a gyorsan robogó vonatot hirtelen megállították, ami nagy ijesztéget idézett elő az utasok között s kiderült, hogy egy ember leugrott a vonatról és ezért kellett a vonatot megállítani. Az illető Radó Váza híres betörő, kit a rendőrség Lippára tolonozolt. A betörő a börtöntől való féltében leugrott a vonatról, de olyan szerencsétlenül esett, hogy mindkét lába eltört. Radót pályakocsin visszavitték Aradra és az ottani kórházban ápolás alá vették.

Szerkesztőségi üzenet.

Kérjük lapunk levelezőit és barátait, hogy az aratási munkálatokról, ezek eredményéről és a többi gazdasági kiutásokról részletesen tudósítani sziveskedjenek.

Don Kálábrász. A borongos balladából a találó részletet közöljük. Kolozsvárt és az egész országban mindenki tisztában van már Don Guadaro (magyarul: gáesér) ur esetével. Ime a balladarészlet:

A boldog vőlegény,
Fel felbődült szegény
Úl fele roppan.
Gyértült feje koppan,
Arculatja csattan
Meg, rohan a vitéz!
Megrakva gazdagon
Halad a nászúton
Hátfele lábnyomok
Arculatján pofok
A fejére pedig
Szörnyű szitok kopog
Meg, rohan a vitéz.
Fakad a nyomába,
Ország határája.
Úton és uttálen,
Mindenkül leszója —
S e nagy hahotába
Szólas, szapulásba,
Megcsuklik a lába
S elbukik a vitéz!

Cs. F. Szászregén. A dalegyelet keblí és nem keblí ügyeit hagyjuk már végre aludni. Ne bolygassuk évnegyedeken keresztül, mert azzal sem az egyletnek, sem annak a feladatnak, a melyet betölteni hivatva van s melyet minden tagja át kell, hogy érezzen, nem használunk.

Kedélyes anyóka.

A ferleiteni alpesi völgyből mulatságos epizódról értesültünk, amely az ott nyaraló Ferencz Szalvátor főhercegnő és Mária Valéria főhercegnasszonnyal történt meg.

A főhercegi pár a két Isenburg hercegnővel, Antonnielle-el és Máriaival minden kíséret nélkül teljes inognitóban kirándult a minap a völgybe. Verőfényes idő volt, s a fogadósné, akit egyszerűen die schwarze Marie néven ismernek, épen egy felfelé tartó turista csapatot kísért figyelemmel a turistaház mellett, amikor a fejedelmi vendégek fogatai felértek. Az eleven anyóka megismerte az Isenburg hercegnőket, akikől megtudta, kik az új jövevények. Hozzájuk sietett s melegen megrázza kezüket, a maga stájer dialektusában ugyancsak ült a szerencsének:

— Ez aztán szép töletek, hogy egyszer már eljöttetek, életemben a legnagyobb örömet szerectétek nekem.
A főherceg és a főhercegnasszony jó-

ságosan mosolyogtak. Majd a testvérhercegnőknek bókol:

— No lám, milyen szépek vagytok a turista ruhában!

A főhercegnők ugyanis fehér bluzban és loden-kabátokban voltak. A főhercegnő szintén loden-ruhát viselt. A társaság azután, a nélkül, hogy a nagyszámu turisták felismerték volna, az öreg Mária tanácsára a háromnegyed órányira, le- vő trauni Alpes felé indult s miután a szép kilátásban gyönyörködött, visszafordult.

Utközben alpesi rózsákat szaktítottak a hercegnők, a melyekből Mária Valéria főhercegnő bokrárt tűzött férje kalapjára. Egy óra múlva érték vissza a turista házb, a hol a verandán ebédhez ültek. A szomszédos asztaloknál turisták és fürdővendégek ültek Fuch-ból. Az anyóka megint ott sietkedett körülöttük.

— Nos, nagyon szép volt ugy-e?

S kivéve a főhercegnasszony kezéből felöltőjét, előre ment az asztal felé, a melyet egy mezei virágokból kötött bokrárt díszített. Ebéd közben volt alkalmuk ismét gyönyörködni az agg nő hamisítatlan pórias beszédmódjában s a tűzről pattant feleselésben, a melybe a távozó turistákkal elegyedett. Ugy három óra tájban a főhercegi vendégek kocsiira szállottak. Ekkor meg egy vaskos jegyzőkönyvvél állott elő a „schwarze Marie” és élenként kiáltozott:

— Irják be a nevüket!

A főherceg kacagott. Aztán beírták a vendégkönyvbe egymásután nevüket.
— Nagyon szép volt — mondá végül Mária Valéria. A főherceg pedig megígérte a kardos anyóknak, hogy legközelebb újra eljön.

LEGUJABB.

(Az Ellenzék eredeti táviratai.)

A balassa-gyarmathi katonai botrány.

Budapest, aug. 2.

A balassa-gyarmathi katonai botrány ügyében a hadbírószék Barna hadnagyot egy havi fogházra és áthelyezésre ítélte.

A hadnagy előléptetésében is két évi hátrányt fog szenvedni.

A Pester Lloyd cikke.

Budapest, augusztus 2.

A Pester Lloydnak tegnap esti lapjában megjelent cikkével foglalkoznak az összes lapok.
Vezércikkekben helytelenítik a katonai körök okoskodását.

Ismét katonai brutállítás.

Bpest, augusztus 2.

Aszódon egyik ottani vendéglőben tegnap cigányzene mellett katona tisztek mulattak.

A vendéglőben ülő polgárok közül olykor ki-ki ment egyik-másik, hogy a mulatókat nézze.

A kimenők között volt Dréher sörgyárának képviselője is.

Egy hadnagy, a mint ezt meglátta, szó nélkül felkapta a boros üveget s azt a sörgyár képviselőjének a fejéhez vágta.

Az áldozat vértől borítva összeroskad.

Az eset láttára egy főhadnagy megjegyezte:

„Csak egy czivil volt.”

Az eset a polgárság körében nagy felháborodást idézett elő.

Pókai a királynál.

Budapest, aug. 2.

Pókai János altábornagyot, a budapesti honvéd kerület parancnokát a király magához hivatva Ischlba. Pókai ő felsége előtt grata persona és audienciája összefüggésben áll a Bauer halála következtében beállandó változásokkal.

Ismeretes dolog az is, hogy Pókai három év előtt, mikor Fejérváry báró lemondásáról beszéltek, komoly honvéd-miniszter-jelölt volt.

Egy derék pap.

Budepest, augusztus 2.

Szekrényi Lajos r. kath. lelkész felhívást intézett összes paptársaihoz, a melyben arra szólítja fel, hogy a katonaságtól kapott semminemű német nyelvű átiratot ne acceptáljanak. A miként ő azt már évek óta teszi: igalmatlanul vissza kell küldeni.

Nemzeti színház.

Kolozsvárt, csütörtök, 1893. augusztus hó 3-án.

A SZULTÁN.

Operetta 3 felvonásban.

Felolós szerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Segédszerkesztő és kiadóaptalajadomo:

MAGYARY MIHÁLY.

H i r d e t é s e k.

"THE GRESHAM"

életbiztosító társaság Londonban.

Magyarországi fiók:
Budapest, Ferencz-
József-tér 5.—6.
a társaság házában.

Ausztiai fiók:
Bécs, Giselastrasse 1.
szám alatt
a társaság házában.

A társaság vagyona 1891. június 30-án Frk. 117,550.797.—

Evi bevétel biztosítások és kamatból 1891. június hó 30-án 20,725.259.—

Kifizetések biztosítási és járadéki szerződések s visszavásárlások stb. után a társaság fennállása óta (1848.) 249,311.449.—

A legutóbbi tizenkét havi üzleti idő alatt a társaságnál 61,372.000.—

értékig nyújtattak be ajánlatok, mi által a társaság fennállása óta benyújtott ajánlatok összértéke 1,728,184.555.—

értékre megy. — Prospektusokkal és díjtáblázatokkal, melyek alapján a társaság kötvényeket kiállít, továbbá ajánlatokkal, díjmentesen szolgálnak Erdély minden nagyobb városában az ügynökök urak és az erdélyi vezérügynökség Kölozsvárt, belszen-utca 5., 7. sz.
53. (49—x)

Lakodalmi és bál meghívók.

Divatos eljegyzési jegyek.

Női és férfi tánczrendek.

Rajz után készült plakátok.

Részvények és záloglevelek.

Műsorok és jelentések.

Névjegyek 28 különböző írásminta szerint.

Naplápok és folyóiratok.

Füzetek és könyvek.

Rovatos ívek, hatósági nyomtatványok.

Fekete és színes falragaszok.

Körlevelek és számlák

Izléses kiállításban, olcsó árban

K Ö Z M Ű V E L Ő D É S

IRODALMI ÉS MŰNYOMDAI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG,

Telefon szám 6. KÖLOZSVÁRT. Telefon szám 6.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan.

13 (35—x)

ELADÓ HÁZAS-TELEK.

A kőker-utca 96. szám alatti ház-as-telek,

nyaralásra és gazdálkodásra különösen alkalmas,

jó lakás, tágas udvar, jó kút, szekér- és kocsiszin, kőistálló, terjedelmes kert, — a kert végében közvetlenül szántóföld, — a közúti vasúthoz közel.

Értekezhetni ugyanott.

702. (1—2)

A légszeszgyár-igazgatóság azonnal fölveszen

több

lámpa fölgyújtót.

Jelentkezni kel a légszeszgyár irodájában helyt.

701. (3—8)

E kedvező alkalom csak Szeptember hó végéig tart!!!

Kész férfi- és gyermek-öltönyök, felöltők, galléros köpenyek minden időszakra, téli kabátok, rövid és hosszú bőrös kabátok, városi és utazó bundák, valódi vízhatlan fekete és színes gummi köpenyek, kalapok, bel- és külföldi, valamint Brassói gyapju-kelmek,

dús választékban, poton árán,

a beszerzési áron alól 30 és 35%-kal,

minden alkudozás mellőzésével,

határozott árak

mellett!!!

703. (1—24)

a hatóságilag engedélyezett végeladásban!

Belközép-
utca 8. sz. a.Hutflész házában, az Adria
biztosító intézet alatt.Csak f. évi Szeptember
hó végéig beszerezhető!!!

Saját érdeke tehát a n. é. közönségnek e kedvező alkalmat minél előbb felhasználni és hogy szükségletét minél nagyobb mértékben beszerezze!!! — Az üzleti berendezés egészben vagy részben is jutányos áron eladható!!!

Határozott árak! Alku nincs!

Kiváló tisztelettel:
"A VÉGEADÁS TULAJDONOSA"
(Belközép utca 8. sz., Hutflész ház.)

A végeladás czíme és házszáma különös figyelemmel kísérendő!

Helyben
egy pénztárnoknői állást
óhajt kapni
egy fiatal leány
szerény feltételek mellett.

Czim a kiadó-hivatalnál
augusztus hó 10-éig.

675. (3—8)

Végzett jogász,
ki ügyvéd-jelöltként
bejegyeztethető,
azonnal alkalmazást találhat.

Ki románul is beszél,
előnyben részesül.

Közelebbi feltételek megtudhatók:

dr. Bogdánfy Lajos
ügyvédnél

Tordán.

700. (3—8)

"MARGIT"

GYÓGYFORRÁS,

"MAGYAR SELTERS"

Vegyelemze a budapesti m. kir. egyetemen. Szerencsés vegyi összetétele, kevés szabad, de gazdag, főleg kőlény szénáttartalmú kiváló hatásának bizonyult, különösen a tüdőbetegségekben, ahol a szabad szénasav csekélyebb jelenléte megóvja a beteg sőt veszedelmes izgatástól, ellenben a főleg kőlény szénasav gazdagsága a gyógyhatású alkáliszójaknak a beteg testrészekbe való gyors és biztos felvételét eszközöli. Ezen tulajdonságának köszönheti a Margit-forrás azon kiváló előnyét is, hogy a hol szabad szénasavtartalom-ban erősebb ásványvizek, mint a seltersi, gleicherbergi, tudósbajokban, különösen tüdővérzés-
seknél már nem alkalmazhatók, a Margit-forrás itt is a legjobb hatás mellett folyton használtatik.

A tüdőbetegségek klimatikus gyógyintézeiben, különösen a legelőkelőbb Gőrhersdorfbán a Margit-víz otthonossá vált. — Orvosi tekintélyeink Budapesten: dr. Korányi, dr. Gebhardt, dr. Navratil, dr. Poór, dr. Kéty, dr. Barbás; Bécsben: dr. Bamberger, dr. Duschek, stb. a legjobb eredményeiket alkalmazzák a légző-, emésztő- és húgyvezeték általános hurutos bántalmainál.

Mint ivóvíz

práservatív gyógyszernek bizonyult a kolera megbetegedés ellen,

borral használva a legegészségesebb ital!

Kizárólagos
főraktár

Édeskuty L.

es. és k. és szerb
k. udv. ásványvíz-
szállítónál,
Budapest.

Ugyisintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

214. (10—12)

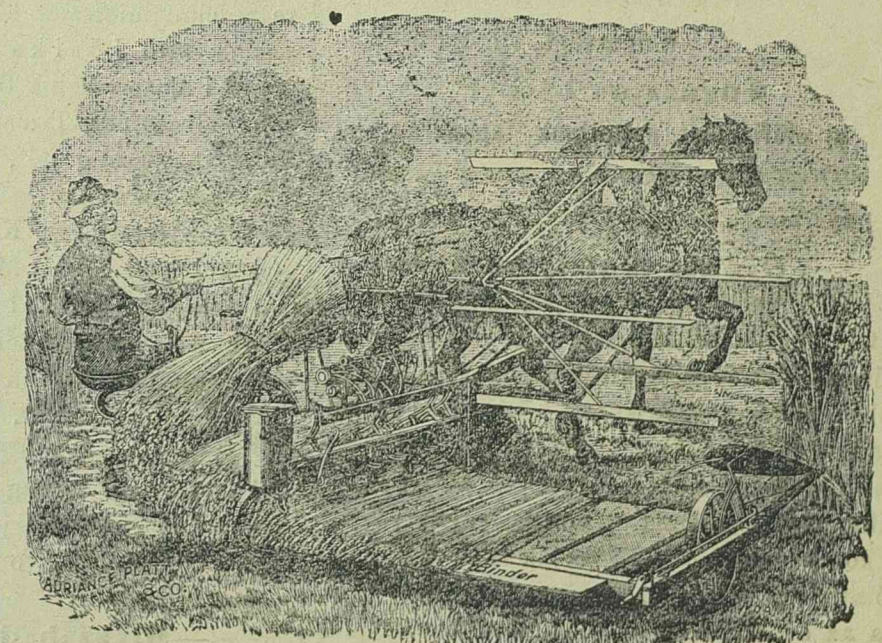
Nyomatott Magyar Mihály könyvnyomdájában Kölozsvárt, belközép-utca 22. szám.

Magyar Mezőgazdák Szövetkezete

Alkotmány-utca 31. szám. — Váci-körút sarok.

Kizárólagos képviselője:

Adriance Platt & Co. newyorki gyár
Fűkaszáló- és Arató-gépeinek.

Ajánlja szabadalmazott kaszáló-és arató-gépeit:

legjobb és legolcsóbb fűkaszálókat, legjobb és legolcsóbb marokrakó arató-gépeit. Legolcsóbb könnyű kéveket arató-gépeit, mely a nyiregyházi versenyen 1-ső díjat nyert.

Képes gépárjegyzéket kívánatra bérmentes bárkinek küldünk.

A magyar kir. államvasutak gépgyárának
szövetkezeti képviselőisége.

Ajánlja becses tagjainak ezen gyár legjobb hírnevét

Gőzcseplő készleteit.
Mindennemű gazdasági gépeket.

A magyar kir. műegyetem által kitűnőnek ítélt és a földmívelés-
ügyi magyar kir. minisztérium által ajánlott

"Budapest" permetező ára darabonként 15 frt
50 kr. csomagolással.

Szabadalmazott
jegyzés "Azurin" 1 frt 50 kr.
kilója

Eredeti Vermorel-féle francia gyártmányu

"Eclair" permetező ára 20 és 50 frt darabon-
ként, csomagolás 30 kr.

Megrendelési czim:

Magyar Mezőgazdák Szövetkezete, Bpest, Alkotmány-utca 31.

454. (24—30)